

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 3. Doctrina mystici Doctoris amplius declaratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

distrahunt, & occupant cor, quare nolim affectus habere imagines, tabulas curiose depictas, &c. Cui consonat illud, quod in 2. parte compendij, cap. 10. pag. 74. sic inquit. Nihil tenaci corde possideas, nullius viri quantumuis sancti amicitiam, & familiaritatem humanitus expectas, nam non solum, quae mala sunt, sed etiam bona huic sapientia efficiunt, si inordinate diliguntur, vel quaruntur, &c. Et cap. 11. fol. 90. ita ait: Imò tempore vnicuius inter Deum, & animam quae cumque, licet bona imagines sunt procul expellenda, quia sunt media inter vtrumque. Ideo athleta huc peruenire cupiens (Deo ipsum trahente, atque vocante) cum primum senserit se diuino amore vehementer inflamari, ac sursum trahi, propter rescindat quaslibet imagines, fistinetque ad Sancta Sanctorum, & internum illud silentium, in quo non humana, sed diuina dumtaxat est operatio. Vnde constat, quam conformis ad Sanctorum Patrum mentem, sanctaeque Ecclesiae fidem sit doctrina Mystici nostri Doctoris, qui prope qui cum eis constanter asserat imagines ad deuotionem excitandam peritiles, ac necessarias, venerationeque, & honore propter prototypum dumtaxat dignas esse.

§. III.

Doctrina Mystici nostri Doctoris amplius declaratur.

TANDEM circa id quod Mysticus noster Doctor in hac eadem propositione asserit, scilicet personam spirituales, & deuotam paucis imaginibus indigere, & uti, eo quod principaliter in visibilibus deuotionem suam constituat, obseruandum est, nequaquam illum denegare velle personis spiritualibus, & deuotis debitum sacrarum imaginum vsum, ut ex adductis ipsius testimonijs euidenter constat, sed solum vult assignare differentiam inter personas spirituales, ac deuotas comparatione earum, quae valde sensibiles sunt, deuotioneque vera carent, ac rebus spiritualibus non adeo intendunt. Hi namque imperfecti, cum rebus sensibilibus valde attendunt, & in illis sunt immersi, spiritualia autem ægre percipiunt, magis indigent medijs sensibilibus, & visibilibus, cuiusmodi sunt imagines, quibus ad spiritualia, & inuisibilia ducantur; at verò personae spirituales, & verè deuotae cum à rebus visibilibus, & sensibilibus mentem iam abduxerint, ac spiritualibus, & inuisibilibus magis intendunt, non adeo indigent praedictis medijs visibilibus, ac sensibilibus, cuiusmodi sunt imagines, ad hoc, ut in earum prototypa fersantur, sed facilius sine illis possunt orationi ac Dei, & Sanctorum inuocationi intendere, cumque id ad quod ipsae imagines ordinantur, nempe ad eleuandam mentem in Deum, & Sanctos, orationisq; studium promouendum, assequantur, & obtineant, iam propter rationem dictam praedictae personae sine his medijs, merito non a deo illis indigent, & vtuntur, sicut aliae personae non spirituales, quaeque non nisi per sensibilia, & visibilia ad inuisibilem cognitionem peruenire solent: Ceterum adhuc praedictis personis spiritualibus, & verè deuotis nequaquam sacrarum imaginum vsum omnino denegat, sed solum asserit paucis indigere, eo quod ipso aliquibus indigere, & uti concedit, quoties scilicet ad excitandum in Deum, & Sanctos affectum, & deuotionem necessariae, vel utiles illis fuerint.

ut.

Quae

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI

128

Quæ doctrina sic explicata verissima est, eamque approbat Magister Basilius Legionensis in Defensorio læpè citato, propositione 12. colligiturque ex eo quod docet Gerson, opusc. de Mystica Theologia practica, consideratione quarta, refert, & sequitur Frater Bartholomæus à Martyribus in secunda parte compendij capite 11. cui coniungenda est doctrina Tauleri cap. 35. institutionum, vbi sic inquit: *Quid queratur, cur omnibus imaginibus renuntiandum sit? Respondetur eam ob causam, quod non nisi via quadam sint ad nudam, & simplicem veritatem, &c.*

33. Quod hoc exemplo potest optimè declarari, si enim habuerit quis ante conspectum suum imaginem Regis, ac simul ipsam personam Regis, ineptum esset non omittere pro tunc reuerentiam, & intuitionem imaginis, eo quod illi videretur indecorum esse, prædictam reuerentiam imagini regie non exhibere, id inquam tunc stultum esset, siquidem maior irreuerentia esset, debitum honorem, & reuerentiam ipsi personæ Regis, quam in conspectu haberet, immediatè non exhibere, ut se in reuerenda, & honoranda imagine regia occuparet; ita ergo in præsentem, cum persona spiritualis, & perfectæ internè attendat, ac veluti præsentem habeat Deum, & Sanctos, si vellet pro tunc se diuertere ab interna adoratione ipsius Dei, & Sanctorum, ut ad eorum imagines externas se conuerteret, proculdubio imprudenter, ac inordinatè se geret: cum igitur personæ spirituales, & perfectæ huic internæ attentioni ad Deum frequenter incumbant, excitatumque habeant affectum ad Dei, & Sanctorum cultum, & veneratorem, quidquid medijs imaginibus externis querere possent, frequenter sine illis obtinere solent, & idè non ad eò indigent, neque viuunt externarum imaginum usu, sicut illi, qui propter defectum internæ attentionis ad Deum, & ad res spirituales, prædictis medijs sensibilibus frequenter indigent, iuxta hunc ergo sensum, quæ ipsa verba propositionis Mystici nostri Doctoris satis exprimunt, verissima est hæc doctrina, & ab omni sinistra suspitione libera, ut ex dictis satis superque constat.

34. Tandem in fine huius elucidationis animaduertimus id ipsum, quod circa usum, & cultum imaginum ex doctrina Mystici nostri Doctoris diximus, & explicuimus, ad usum etiam, & deuotionem locorum Sanctorum, cuiusmodi sunt oratorij, & alia similia deuotionis prouocatiua, seu excitatiua applicandum esse, ut bene notauit Basilius Legionensis loco citato, constatque manifestè ex Mystica nostri Doctoris doctrina, quæ proinde verissima, & vtilissima est.

CAPVT X.
PROPOSITIO DECIMA ELVCIDATUR,
& Sanctorum Patrum, illustriumque Doctorum
testimonijs illustratur.

24. PERGIMVS vterius ad elucidandam decimam propositionem, quam habet Mysticus noster Doctor lib. 1. *Obscura Notis*. cap. 4. vbi sic loquitur,